

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

rejse sig det meget store problem for samfundet at holde priserne i ro og passe på, at vi ikke kommer op på et prisniveau, som er ulykkeligt set fra ethvert synspunkt, navnlig fra landbrugserhvervets. Mener det ærede medlem da, at man skulle give sig denne udvikling i vold uden at træffe foranstaltninger for at begrænse den stigning i omkostningerne, som vil blive en uvægerlig følge af en sådan situation? Det, vi diskuterer, er jo nemlig forsåvidt ikke de prisproblemer, der foreligger, for i den givne situation er tabet ved at aflevere brødkorn til 54—55—56 kr., som det jo kan blive til henad vinteren, når man kan købe foderkorn til samme pris, jo ikke så stort et problem. Det er et problem, der kan komme til at foreligge den dag, der kommer en voldsom prisstigning udefra af en eller anden os uvedkommende grund. Mener det ærede medlem da, at det er i landbrugets interesse — jeg ser bort fra, om han mener, det er i samfundets interesse —, at brødkornspriserne går op, med de virkninger, jeg har nævnt: stigende omkostninger, stigende udgifter over hele linien og stigende skatter? Det rimer dårligt med det synspunkt, det ærede medlem iøvrigt er talsmand for, og som jeg ikke er uenig med ham i: at det er af betydning, at vi kan bidrage til, at omkostningerne ikke stiger for voldsomt.

Hvis det ærede medlem mener, at der skal være frit slag med hensyn til kornpriserne under en sådan situation — jeg pointerer, at det er den situation, der har interesse; hvis det hele ligger nogenlunde, som det ligger nu, er det prismæssigt af meget ringe interesse —, har det ærede medlem da anden udvej at anvise for landbrugets bidrag til at holde produktionsomkostningerne og omkostningsniveauet nede end, at man selv yder sit bidrag dertil i en sådan situation? Hvis det ærede medlem ikke har anden vej at anvise, synes jeg ikke, der er meget hold i hans tale ved enhver lejlighed om, at vi skal passe på ikke at komme op på et for højt omkostningsniveau.

Oluf Pedersen: Den højtærede landbrugsminister mente i og for sig ikke, at han behøvede at svare mig, da han mente, at jeg ikke havde været velvillig overfor forslaget, men han ville dog svare for gammelt ven-

skabs skyld. Jeg troede egentlig, det var en ministers pligt. Jeg ved ikke, om det også skyldes gammelt venskab, at de oplysninger, ministeren gav, havde den karakter, de havde. Når jeg spørger, hvad prisen vil være ved fri import, så svarer ministeren: 70—90 kr. pr. td., og så siger ministeren, at det var i fjor. Den pris, som blev betalt i fjor for hvede, var i gennemsnit 64 kr. for import ifølge oplysninger i statistisk departements redegørelse, og for rug var prisen gennemsnitlig 65 kr. Hvorfor siger ministeren så 70—90 kr.? Var det for gammelt venskabs skyld, at jeg skulle have det at rende med? Hvad er prisen i dag? Ja, jeg har fået oplyst, at prisen i dag ligger ikke på 70—90 kr., som den højtærede minister fortalte, men på 48—49 kr. i dollars og ca. 65—68 kr., når der købes i sterling. Hvorfor siger ministeren så 70—90 kr.? For gammelt venskabs skyld synes jeg, at ministeren skulle holde sig til sandheden.

Så kommer det næste. Det er med hensyn til de 16 000 t, 160 000 tdr., som forbruges er steget. Det er et tal af ikke ringe interesse, så det må vi se nærmere på i udvalget. Hvis det virkelig vil sige, at 160 000 tdr. er gået til opfodring og betalt i dollars, er det nok værd at se nærmere på. Der er jo det mærkelige ved det, at det drejer sig om en halv snes millioner, det er ca. en femtedel af hele den prisnedsættelse, man giver; omkostningerne er en trediedel, og hvedeafgiften indbringer en fjerdedel, og når man gør det hele op, vil man opdage, at hele den butik med at give tilskud til nedsættelse af rugbrødsprisen i virkeligheden vil sige, at folk betaler selv, dog ikke det samme beløb, som skulle betales, hvis man ikke betalte det tilskud, nej, de betaler meget, meget mere, men det tør man ikke præsentere folk for. Forøvrigt er det skandaløst, at man har lavet det så tosset, fordi man mener, at folk ikke har råd til selv at betale deres rugbrød; så fattig mener man at man har gjort befolkningen, at man nu er nødt til at hjælpe folk og oven i købet hjælpe dem under den form, at de betaler meget mere, end de får. Man kan faktisk ikke være sådan en lovgivning bekendt.

Hans Pinstrup: Med udgangspunkt i den højtærede landbrugsministers anførelse af, hvordan landbruget havde forøget sin pro-